A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (nyolcadik tanács)

2021. december 9.*

„Előzetes döntéshozatal – Polgári és kereskedelmi ügyekben folytatott igazságügyi együttműködés – 1215/2012/EU rendelet – Joghatóság, határozatok elismerése és végrehajtása polgári és kereskedelmi ügyekben – Joghatóság biztosítási ügyekben – Valamely tagállamban lakóhellyel rendelkező magánszemély által egy másik tagállamban bérelt lakásban bekövetkezett baleset következtében elszenvedett kár megtérítése iránti kérelem – A károsult által egyrészt a biztosító, másrészt e lakás tulajdonosa, a biztosított ellen indított kereset – E rendelet 13. cikke (3) bekezdésének alkalmazhatósága”

A C-708/20. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a County Court at Birkenhead (Birkenhead megyei bíróság, Egyesült Királyság) a Bírósághoz 2020. december 30-án érkezett, ugyanezen a napon hozott határozatával terjesztett elő a

BT

és

a **Seguros Catalana Occidente**,

EB

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (nyolcadik tanács),

tagjai: N. Jääskinen tanácselnök, M. Safjan (előadó) és M. Gavalec bírák,

főtanácsnok T. Ćapeta,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– EB, személyesen,

* Az eljárás nyelve: angol.

– a német kormány képviseletében J. Möller, M. Hellmann és U. Bartl, meghatalmazotti minőségben,

– az olasz kormány képviseletében G. Palmieri, meghatalmazotti minőségben, segítője: A. Peluso avvocato dello Stato,

– az Európai Bizottság képviseletében C. Ladenburger, X. Lewis és S. Noë, meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2012. december 12-i 1215/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2012. L 351., 1. o.) 13. cikke (3) bekezdésének értelmezésére irányul.

2 E kérelmet az egyfelől BT, másfelől a Seguros Catalana Occidente és EB között az EB tulajdonában lévő ingatlanban bekövetkezett baleset következtében elszenvedett kár megtérítése iránt BT által benyújtott kérelem tárgyában folyamatban lévő jogvita keretében terjesztették elő.

Jogi háttér

3 Az 1215/2012 rendelet (16), (18) és (34) preambulumbekezdése a következőkről rendelkezik:

„(16) Az alperes lakóhelyén vagy székhelyén kívül a bíróság és a per közötti szoros kapcsolaton alapuló vagylagos joghatósági okokat is meg kell állapítani az igazságszolgáltatás megbízható működésének előmozdítása érdekében. A szoros kapcsolat megléte jogbiztonságot nyújt és elkerüli azt, hogy az alperes ellen egy olyan tagállam bíróságán indíthassanak eljárást, amelyre észszerűen nem számíthatott. Ez különösen fontos a magánélet és a személyiségi jogok – többek között a jó hírnév – megsértéséből eredő szerződésen kívüli kötelmi viszonyokkal kapcsolatos jogviták tekintetében.

[…]

(18) A biztosítási, fogyasztói és munkaszerződésekkel kapcsolatban a gyengébb felet az érdekeinek megfelelő, az általános szabályoknál kedvezőbb joghatósági szabályokkal kell védelemben részesíteni.

[…]

(34) Biztosítani kell [a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a bírósági határozatok végrehajtásáról szóló, 1968. szeptember 27-i] egyezmény [(HL 1972. L 299., 32. o.; a továbbiakban: Brüsszeli Egyezmény)], [a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2000.

december 22-i] 44/2001/EK [tanácsi] rendelet [HL 2001. L 12., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 4. kötet, 42. o.; helyesbítések: HL 2006. L 242., 6. o.; HL 2011. L 124., 47. o.] és e rendelet közötti folytonosságot, ennek érdekében átmeneti rendelkezéseket kell megállapítani. Ugyanez a folytonossági követelmény vonatkozik [a Brüsszeli Egyezménynek] és a helyébe lépő rendeleteknek az Európai Unió Bírósága általi értelmezésére is."

4 Az 1215/2012 rendelet II. fejezetének „Joghatóság biztosítási ügyekben" című 3. szakasza tartalmazza a rendelet 10–16. cikkét.

5 E rendelet 10. cikke a következőképpen rendelkezik:

„Biztosítási ügyekben a joghatóságot e szakasz határozza meg a 6. cikk és a 7. cikk 5. pontjának sérelme nélkül."

6 A fenti rendelet 11. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) Valamely tagállamban székhellyel rendelkező biztosító perelhető:

a) annak a tagállamnak a bíróságai előtt, ahol a székhelye található;

b) más tagállamban, a biztosítási kötvény jogosultja, a biztosított vagy a kedvezményezett által indított perek esetében, a felperes lakóhelye vagy székhelye szerinti bíróság előtt; vagy

c) társbiztosító esetén, annak a tagállamnak a bíróságai előtt, amelynek területén a fő biztosító elleni eljárást indították.

(2) Ha a biztosító székhelye nem a tagállam területén található, azonban fiókteleppel, képviselettel vagy más telephellyel rendelkezik valamely tagállamban, akkor a fióktelep, képviselet vagy más telephely működéséből származó jogvitában úgy kell tekinteni, mintha székhelye az említett tagállam területén lenne."

7 Ugyanezen rendelet 13. cikke szerint:

„(1) Felelősségbiztosítás tekintetében a biztosító – amennyiben a bíróság joga lehetővé teszi – a károsult által a biztosított ellen indított eljárásban perbe vonható.

(2) A 10., 11. és 12. cikket kell alkalmazni a károsult által közvetlenül a biztosító ellen indított keresetre, amennyiben az ilyen közvetlen keresetindítás megengedett.

(3) Amennyiben a jog az ilyen közvetlen keresetindítás vonatkozásában lehetővé teszi a biztosítási kötvény jogosultja vagy a biztosított félként történő perbe vonását, akkor rájuk nézve ugyanaz a bíróság rendelkezik joghatósággal."

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

8 Az Egyesült Királyságban lakóhellyel rendelkező BT 2018-ban, spanyolországi üdülése során balesetet szenvedett. E baleset az EB tulajdonában álló ingatlanban következett be, aki az Ír Köztársaságban rendelkezik lakóhellyel.

9 A Seguros Catalana Occidente ezen ingatlan tekintetében EB felelősségbiztosítója, és székhelye Spanyolországban található.

10 BT azt állítja, hogy az egyik családtagja által a nevében kötött szerződésnek megfelelően EB vállalta, hogy 2018. március 31-től szállást biztosít az említett ingatlanban BT és családja számára.

11 2018. április 3-án BT megsérült, amikor az említett szálláshely részét képező pation elesett.

12 BT úgy döntött, hogy eljárást indít EB-vel és a Seguros Catalana Occidentével szemben az ezen esés következtében elszenvedett károk és veszteségek megtérítése iránt. Azzal érvel, hogy EB vele szemben szerződésszegéssel okozott kárért fennálló felelősséggel és a jogellenes károkozás szabályai („duty in contract and tort”) alapján fennálló felelősséggel is tartozott, amely abban állt, hogy észszerű gondossággal és szakértelemmel eljárva biztosítsa az ingatlan észszerűen biztonságos használatát, és hogy e kötelezettséget megszegte. BT szerint EB-nek közvetlenül a lépcsőfok mellé fogódzót kellett volna felszerelnie vagy figyelmeztető jelzést kellett volna elhelyeznie, illetve azt valamilyen módon jelölnie kellett volna.

13 Az eljárást 2019. április 14-én Angliában és Walesben indították meg a County Court Money Claims Centre (England & Wales) (megyei bíróságok pénzkövetelésekkel foglalkozó központi irodája [Anglia és Wales], Egyesült Királyság) előtt. Ezt követően a keresetet kézbesítették az alperesek, nevezetesen a Seguros Catalana Occidente és az EB számára, majd továbbították a County Court at Birkenhead (bikenhead megyei bíróság, Egyesült Királyság) részére.

14 BT arra hivatkozik, hogy az 1215/2012 rendelet 11. cikke (1) bekezdésének b) pontja és 13. cikkének (2) bekezdése értelmében Anglia és Wales bíróságai joghatósággal rendelkeznek a Seguros Catalana Occidente tekintetében.

15 BT azt állítja EB-t illetően, hogy e rendelet 13. cikke (3) bekezdésének megfelelően a felperes a külföldi székhellyel rendelkező biztosító ellen indított kereset keretében perbe vonhatja a külföldi lakóhellyel rendelkező biztosítottat. Álláspontja szerint e tekintetben nem szükséges, hogy a biztosító és a biztosított között a biztosítási szerződés érvényessége vagy hatálya tárgyában „jogvita” álljon fenn. Az említett 13. cikk (3) bekezdése értelmében azon egyetlen feltételnek kell teljesülnie, hogy a biztosított ilyen perbe vonásáról a biztosító elleni közvetlen keresetindításra irányadó jog, a jelen ügyben a spanyol jog, rendelkezzen.

16 A Seguros Catalana Occidente nem vitatta a kérdést előterjesztő bíróság joghatóságát, és benyújtotta ellenkérelmét.

17 EB 2020. január 29-én vitatta, hogy Anglia és Wales bíróságai joghatósággal rendelkeznek a BT által az 1215/2012 rendelet 13. cikkének (3) bekezdése alapján vele szemben előterjesztett kereseti kérelmek elbírálására.

18 EB véleménye szerint e rendelkezés csak a biztosítási ügynek minősülő keresetekre alkalmazandó. Márpedig álláspontja szerint BT keresete az üdülésre szolgáló szálláshely állítólagosan gondatlan szolgáltatásából eredő közvetett kár és veszteség megtérítésére irányul. Nincs szó biztosítási ügyről, és a kereset nem válik azzá pusztán amiatt, hogy a biztosító elleni közvetlen keresettel együtt terjesztik elő.

19 Mielőtt EB-nek az Anglia és Wales bíróságainak joghatóságát vitató e kérelmét elbírálták volna, a Seguros Catalana Occidente egyértelművé tette az ügy érdemére vonatkozó álláspontját, és azt állította, hogy a biztosítási szerződésben előírt korlátozások és megszorítások következtében a biztosítás nem terjedt ki az ingatlan EB általi, üdülésre szolgáló szálláshelyként, fizetővendégek részére történő bérbeadására. A Seguros Catalana Occidente következésképpen vitatta, hogy a szóban forgó balesetre tekintettel köteles EB kárát megtéríteni, majd ezt követően a BT által vele szemben előterjesztett kereset elutasítását kérte. A kérdést előterjesztő bíróság a Seguros Catalana Occidente által a BT keresetének elutasítása iránt előterjesztett kérelem elbírálását a jelen előzetes döntéshozatal iránti kérelem elbírálásáig felfüggesztette.

20 E bíróság úgy véli, hogy előzetesen meg kell vizsgálnia joghatóságának EB általi vitatását. Kifejti, hogy a Seguros Catalana Occidente ez utóbbi tekintetben nem vesz részt az eljárásban.

21 E körülmények között a County Court at Birkenhead (Birkenhead megyei bíróság, Anglia és Wales) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

„1) Az 1215/2012 rendelet 13. cikkének (3) bekezdése előírja-e, hogy a károsult által a biztosítási kötvény jogosultja vagy a biztosított ellen történő keresetindítás során hivatkozott jogalapnak biztosítási ügyre kell vonatkoznia?

2) Amennyiben az [első] kérdésre igenlő választ kell adni, az, hogy a károsult által a biztosítási kötvény jogosultja vagy a biztosított ellen indítani kívánt kereset a biztosító ellen indított közvetlen keresetével azonos tényállásból ered, és hogy azt a biztosító ellen indított közvetlen keresettel együtt terjeszti elő, elegendő-e annak megállapításához, hogy a károsult keresete biztosítási üggyel kapcsolatos, még ha a károsult által a biztosítási szerződés jogosultja vagy a biztosított ellen indított kereset jogalapja nem is kapcsolódik biztosításhoz?

3) Ezenkívül és másodlagosan, amennyiben az [első] kérdésre igenlő választ kell adni, az, hogy a biztosító és a károsult között a biztosítási kötvény érvényességére vagy hatályára vonatkozó jogvita áll fenn, elegendő-e annak megállapításához, hogy a károsult keresete biztosítási ügy?

4) Amennyiben az [első] kérdésre nemleges választ kell adni, elegendő-e, hogy a biztosító elleni közvetlen keresetindításra irányadó jog lehetővé teszi a biztosítási kötvény jogosultjának vagy a biztosítottnak a biztosító elleni közvetlen kereset vonatkozásában történő perbe vonását?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

Az első, második és harmadik kérdésről

22 Első három kérdésével, amelyeket célszerű együttesen vizsgálni, a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy az 1215/2012 rendelet 13. cikkének (3) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy a károsult által e 13. cikk (2) bekezdésének megfelelően a biztosító ellen indított közvetlen kereset esetén az e károsult lakóhelye szerinti tagállam bírósága a károsult által egyidejűleg a biztosítási kötvény azon jogosultja vagy azon biztosított ellen indított kereset elbírálása tekintetében is megállapíthatja e 13. cikk (3) bekezdése alapján a joghatóságát, aki más tagállamban rendelkezik lakóhellyel, és akit a biztosító nem vont perbe.

23 Elöljáróban emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint, mivel az 1215/2012 rendelet (34) preambulumbekezdésének megfelelően e rendelet hatályon kívül helyezi a 44/2001 rendeletet, és annak helyébe lép, amely pedig a Brüsszeli Egyezmény helyébe lépett, a Bíróság által az utóbbi jogi aktusok rendelkezései tekintetében adott értelmezés az 1215/2012 rendeletre vonatkozóan is érvényes, amennyiben ezek a rendelkezések „egyenértékűnek” tekinthetők (2020. július 9-i Verein für Konsumenteninformation ítélet, C-343/19, EU:C:2020:534, 22. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Márpedig ez a helyzet egyrészt a Brüsszeli Egyezmény 10. cikkének (3) bekezdése és a 44/2001 rendelet 11. cikkének (3) bekezdése, másrészt pedig az 1215/2012 rendelet 13. cikkének (3) bekezdése esetében.

24 Valamely uniós jogi rendelkezés értelmezése érdekében a Bíróságnak az állandó ítélkezési gyakorlata szerint nemcsak annak kifejezéseit, hanem szövegkörnyezetét, és annak a szabályozásnak a célkitűzéseit is figyelembe kell vennie, amelynek az részét képezi (2021. március 24-i MCP ítélet, C-603/20 PPU, EU:C:2021:231, 37. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

25 Ami először is az 1215/2012 rendelet 13. cikke (3) bekezdésének az e cikk (2) bekezdésével összefüggésben értelmezett szövegét illeti, emlékeztetni kell arra, hogy e rendelkezés előírja, hogy amennyiben a jog a közvetlen keresetindítás vonatkozásában lehetővé teszi a biztosítási kötvény jogosultjának vagy a biztosított félként történő perbe vonását, akkor rájuk nézve ugyanaz a bíróság rendelkezik joghatósággal. Meg kell állapítani, hogy ez a megfogalmazás önmagában nem ad választ a jelen ügyben feltett első, második és harmadik kérdésre.

26 Másodszor, az 1215/2012 rendelet általános rendszerét illetően meg kell állapítani, hogy e rendelet 13. cikkének (3) bekezdése a II. fejezetének 3. szakaszában található. E szakasz, amely címe és a fenti rendelet 10. cikke szerint meghatározza a „biztosítási ügyekben” fennálló joghatóságot, biztosítási ügyekben önálló joghatóság-elosztási rendszert létesít (lásd ebben az értelemben: 2017. július 20-i MMA IARD ítélet, C-340/16, EU:C:2017:576, 27. pont).

27 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a Bíróságnak a „biztosítási ügyek” fogalmának terjedelmére vonatkozó ítélkezési gyakorlatából kitűnik, hogy a károsult által közvetlenül a biztosító ellen indított kereset jellegének a nemzeti jog szerinti minősítése semmilyen jelentőséggel nem bír az 1215/2012 rendelet II. fejezete 3. szakasza rendelkezéseinek alkalmazása szempontjából, amelyek a „biztosítási ügyekben” fennálló joghatóságot határozzák meg (lásd ebben az értelemben: 2007. december 13-i FBTO Schadeverzekeringen ítélet, C-463/06, EU:C:2007:792, 30. pont).

28 Ebben az összefüggésben EB, a német kormány és az Európai Bizottság írásbeli észrevételeikben azt állítják, hogy a károsult személy által valamely biztosított személlyel szemben indított kártérítési kereset nem tartozhat e rendelet 13. cikke (3) bekezdésének hatálya alá, mivel az nem „biztosítási jogviszonyból” ered, hanem lényegében a jogellenes károkozással kapcsolatos ügyek körébe tartozik.

29 Amint az 1215/2012 rendelet 10. cikkéből is következik, a „biztosítási ügyek” önálló fogalma lehetővé teszi az említett terület tekintetében az e rendelet II. fejezetének 3. szakaszában megállapított joghatóság és az ugyanezen fejezet 2. szakaszában a szerződéses ügyekben vagy jogellenes károkozással kapcsolatos ügyekben megállapított különös joghatóság közötti különbségtételt (lásd ebben az értelemben: 2007. december 13-i FBTO Schadeverzekeringen ítélet, C-463/06, EU:C:2007:792, 30. pont).

30 Ennélfogva meg kell állapítani, hogy az e 3. szakaszban előírt különös joghatósági szabályok alkalmazásának igazolásához a bírósághoz benyújtott keresetnek szükségszerűen az e keresettel érintett felek közötti biztosítási jogviszonyból eredő jogokkal és kötelezettségekkel kapcsolatos kérdést kell felvetnie.

31 A „biztosítási ügyek” fogalmának ezen értelmezése azt jelenti, hogy nem lehet úgy tekinteni, hogy a károsult által a biztosítási kötvény jogosultjával vagy a biztosítottal szemben benyújtott kereset kizárólag azon tény alapján minősül biztosítási ügyben benyújtott keresetnek, hogy e kereset a biztosító ellen indított közvetlen keresetével azonos tényállásból ered, vagy hogy a biztosító és a károsult személy között a biztosítási kötvény érvényessége vagy hatálya tárgyában jogvita áll fenn.

32 Harmadszor, ami a teleologikus értelmezést illeti, egyrészt emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint az 1215/2012 rendelet (18) preambulumbekezdéséből az következik, hogy a biztosítási ügyben indított kereseteket a felek között bizonyos egyenlőtlenség jellemzi, és e rendelet II. fejezete 3. szakaszának rendelkezései ezen egyenlőtlenség korrigálására irányulnak azáltal, hogy a gyengébb felet az érdekeinek megfelelő, az általános szabályoknál kedvezőbb joghatósági szabályokkal védelemben részesítik (lásd ebben az értelemben: 2017. július 20-i MMA IARD ítélet (C-340/16, EU:C:2017:576, 28. pont); 2020. február 27-i Balta ítélet (C-803/18, EU:C:2020:123, 44. pont).

33 Ezen egyenlőtlenség általában hiányzik, ha a kereset nem érinti azt a biztosítót, amellyel szemben mind a biztosítottat, mind a károsult felet gyengébb félnek kell tekinteni (lásd ebben az értelemben: 2005. május 26-i GIE Réunion européenne és társai ítélet, C-77/04, EU:C:2005:327, 17. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2009. szeptember 17-i Vorarlberger Gebietskrankenkasse ítélet, C-347/08, EU:C:2009:561, 44. pont).

34 Egyébiránt meg kell jegyezni, hogy amint az a P. Jenard által a Brüsszeli Egyezményre vonatkozóan készített jelentés (HL 1979. C 59., 1. o.) 32. oldalán szerepel, az 1215/2012 rendelet 13. cikkének (3) bekezdése arra irányul, hogy jogot biztosítson a biztosítónak arra, hogy a közte és a károsult fél közötti eljárásban harmadik félként részt vevő biztosítottat perbe vonja, annak érdekében, hogy eszközt adjon a számára a csalás elleni küzdelemben, és annak elkerülése érdekében, hogy a különböző bíróságok ne hozzanak egymással összeegyeztethetetlen ítéleteket. Ebből következik, hogy amennyiben a károsult közvetlenül a biztosítóval szemben indított kártérítési keresetet, és ez utóbbi nem vonta perbe az érintett biztosítottat, az eljáró bíróság nem támaszkodhat e rendelkezésre annak érdekében, hogy ez utóbbi tekintetében megállapítsa joghatóságát.

35 Másrészt kétségtelenül igaz, hogy az 1215/2012 rendelet (16) preambulumbekezdésének megfelelően e rendelet rendelkezéseit az igazságszolgáltatás megfelelő működésének elősegítésére irányuló célkitűzés figyelembevételével kell értelmezni, és hogy a biztosítottnak a károsult általi, az eljáró bíróság előtti eljárásban részt vevő harmadik félként történő perbe vonásával elkerülhető annak veszélye, hogy párhuzamosan két jogvita álljon fenn.

36 Mindazonáltal hangsúlyozni kell, hogy annak lehetővé tétele, hogy a károsult fél a biztosítottat az 1215/2012 rendelet 13. cikkének (3) bekezdése alapján perbe vonja, azt eredményezné, hogy megkerülnék e rendeletnek a jogellenes károkozásért fennálló felelősséget érintő joghatóságra vonatkozó, e rendelet II. fejezetének 2. szakaszában meghatározott szabályait. Ekkor ugyanis minden károsult fél keresetet indíthatna a biztosítóval szemben e 13. cikk (2) bekezdése alapján annak érdekében, hogy az e rendelet 10., 11. és 12. cikkében foglalt kedvezőbb rendelkezések előnyeit élvezze azzal a céllal, hogy ezt követően az említett 13. cikk (3) bekezdése alapján a biztosítottat az ezen eljárásban részt vevő harmadik félként perbe vonja.

37 Mindenesetre az igazságszolgáltatás megfelelő működésének célkitűzése főszabály szerint kellően teljesül, amennyiben – amint azt ugyanezen 13. cikk (1) bekezdése előírja – a biztosítottnak lehetősége van arra, hogy a biztosítót ugyanazon bíróság előtt perbe vonja, mint amely előtt a károsult személy az említett biztosított ellen eljárást indított, feltéve hogy e bíróság tagállamának joga ezt lehetővé teszi.

38 A fentiekre tekintettel az első, második és harmadik kérdésre azt a választ kell adni, hogy az 1215/2012 rendelet 13. cikkének (3) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy a károsult által e 13. cikk (2) bekezdésének megfelelően a biztosító ellen indított közvetlen kereset esetén az e károsult lakóhelye szerinti tagállam bírósága nem állapíthatja meg e 13. cikk (3) bekezdése alapján az említett károsult által egyidejűleg a biztosítási kötvény azon jogosultja vagy azon biztosított ellen indított kereset elbírálása tekintetében is a joghatóságát, aki más tagállamban rendelkezik lakóhellyel, és akit a biztosító nem vont perbe.

A negyedik kérdésről

39 A jelen ítélet előző pontjában adott válaszra tekintettel a negyedik kérdést nem szükséges megválaszolni.

A költségekről

40 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (nyolcadik tanács) a következőképpen határozott:

A polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2012. december 12-i 1215/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 13. cikkének (3) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy a károsult által e 13. cikk (2) bekezdésének megfelelően a biztosító ellen indított közvetlen kereset esetén az e károsult lakóhelye szerinti tagállam bírósága nem állapíthatja meg e 13. cikk (3) bekezdése alapján az említett károsult által egyidejűleg a biztosítási kötvény azon jogosultja vagy azon biztosított ellen indított kereset elbírálása tekintetében is a joghatóságát, aki más tagállamban rendelkezik lakóhellyel, és akit a biztosító nem vont perbe.

Aláírások